

Als jacht en zweetwerk elkaar ontmoeten.....

Zweethonden seminar in Kaiserslautern

Een zweethonden seminar is voor veel voorjagers een grote wens en als zo'n 3-daags evenement dan ook nog georganiseerd wordt in het hart van een grofwildveld van de Pfalz (Duitsland) wordt het een zeer uitdagend gebeuren.

Op 8/9 en 10 augustus 2014 werd door Jacht- en Gehoorzaamheidstraining "Dogwork" op zeer beperkte schaal, slechts 7 deelnemers, een zweethonden workshop georganiseerd.

Afstand vanaf Utrecht ca. 450 km, voor de meeste deelnemers toch wel een reis van 5 tot 6 uur rijden. Bij aankomst in het kleine gehucht werden de deelnemers welkom geheten door de organisatoren Rick Siemens en Mathijs Lammerts.

Op dat moment beseften we nog niet dat deze mannen al uren en uren bezig waren geweest om in het ruige en zwaar heuvelachtige terrein diverse zweetsporen uit te leggen, variërend van Beginners tot Gevorderden.

De terreinen die deze dagen beschikbaar werden gesteld zijn het jachteigendom van enkele gepassioneerde jagers. Wat een geweldig gebaar om een groepje honden deze mogelijkheid en vrijheid te bieden.

Voor zo een gespecialiseerde workshop zou je verwachten dat hier uitsluitend "Zweethonden specialisten" aanwezig zouden. De kern van de deelnemers bestond uit Jagers – bijna allemaal in het bezit van een Duitse Jachtakte. Prima gecombineerd met enige voorjagers die wat korter, maar toch heel enthousiast bezig waren met deze tak van jachthondensport. De vertegenwoordigde rassen waren: Duitse Staande Langhaar, Vizla, Weimeraner, Field Spaniel, Bracco Italiano, Heidewachtel en dé specialist van de zweetsporen: de Hannoveraanse Zweethond.

Vrijdag

Aangezien voor de meeste voorjagers de reis nogal een impact had, veel drukte en files, werd op de fraaie weide van het hotel begonnen met uitleg van de Workshop en werd een goed verzorgd boek met leerstof overhandigd. Daarna het "professioneel opdocken" van de onmisbare zweetlijn. Enige hilariteit was er zeker wel en dit kwam de gezelligheid onder de deelnemers ten goede. Vervolgens het onderdeel "Schotbeeld en letselherkenning". Ook ervaren jagers hadden hier toch wel problemen met de juiste antwoorden. Want wanneer ga je nazoeken, wat is de wachttijd en wat ga je de jager voor vragen stellen? De finesses van dit onderwerp werden in de daarop

volgende dagen behandeld.

Zaterdag

Om 09.00 uur het veld in en door een wirwar van kleine dorpjes, meestal niet groter dan 300 inwoners naar een verzamel parkeerplaats, waarvandaan de tocht werd voortgezet met terreinauto's allen met 4W. Een geweldige ervaring door deze eeuwenoude natuurbossen te rijden. Paden slingeren zich langs steile dalen, klimmen weer door naaldbossen en overall bevindt zich wild: reeën, wilde varkens, vossen, dassen en ga zo maar door.

De eerste dag waren sporen voor honden uitgelegd op basis van hun ervaring. Begonnen werd met de ervaren "zweetneuzen" en het was niet kinderachtig. Sporen van honderden meters door zeer zwaar terrein met klimmen en afdalen; bramen, varens, takken en riviertjes, de voorjagers lieten hier best wat zweetdruppels. Aan het einde van het spoor een vel van een wild zwijn. Sommige honden reageerden met angst, andere grepen het vel vast en ook honden die het allemaal heel flauw bekeken. Maar voor de voorjager een hoogtepunt, hét spoor was immers met succes gelopen en een mooie "beukenbreuk" sierde de halsband van de hond. Het woord "Weidmannsheil" werd verschillende keren gehoord! Tja, traditie is traditie.

De klok tikte door en de magen van de deelnemers begonnen toch wel een beetje te rammelen. Op naar een "culinaire" boer in het kleine dorpje. Allemaal gezeten aan lange houten tafels werd een "sterren" maaltijd geserveerd. Wildzwijn rollade, met gegratineerde aardappeltjes en groenten schotel. Met drankjes erbij was het top smullen voor slechts € 15,00 per persoon. Ja, dat kan daar allemaal nog.

Als toefje slagroom op de pudding was er deze middag nog een drijfjacht op de

Wilde varkens. Allen gekleed in signaalvesten – een ABSOLUTE must in Duitsland – werden enkele percelen uitgedreven. Wat had iedereen een schik en het naar zin.

Zondag

Wat vliegt de tijd. De deelnemers hadden inmiddels een gezellige band met elkaar opgebouwd. Volop werd gesproken over jacht en natuurlijk over “honden” en het zweethonden seminar waar iedereen zo met volle teugen van genoot.

Via ongelooflijk mooie paden door uitgestrekte akkers gingen de deelnemers naar een weideperceel. Hier had de organisatie een voorbeeld uitgezet van “letselherkenning”, het allerbelangrijkste voor een zweethonden geleider.

Immers, uit de verwondingen van b.v. ree vind je alle informatie die je gaat vertellen wat er gebeurd is. Longzweet, darm, hart, lever, botbreuk.... Veel vragen. Hoever komt een ree met een longschot en hoelang moet je wachten tot je de hond in gaat zetten. Hoelang wachten bij een loperschot en wat ga je doen met een stuk lever wat je vindt. De deelnemers gewapend met blocnote en pen – strikte instructies dat men NIET met elkaar mocht praten- het veld in. Achter 10 kleine bordjes begon het puzzelen.

Deelnemers die aan een klein stukje uitschot stonden te “snuffelen” het kon immers ook een maagschot zijn geweest.

Ook werd het werken met “breuken” niet overgeslagen. Deze vorm van informatie werd vooral gebruikt in de tijd dat men nog niet over de moderne communicatie beschikte.

Aanwijzingen wat GEVAAR kon betekenen, een tak voor een manlijk of vrouwelijk stuk voor de nazoek. Een simpele dennentak kreeg na vakkundige uitleg een totaal andere betekenis.

Geheel voldaan terug naar de auto en weer de zware tocht door de bossen. Wederom zweetsporen lopen. Nu waren de minder ervaren honden als eersten aan de beurt.

Voor de ervaren speurders waren deze dag de sporen 48 uur oud! Er was ook nog een flinke bui regen overheen gegaan. De regen was echter voor de 3 toppers geen probleem. Maar dat waren wél alle wissels, de meesten van reeën en wilde varkens, die over de sporen gingen. Voor de meeste honden een enorme verleiding. Zie dan je hond maar eens “op het rechte pad te houden”.

Tja en ook aan dit seminar komt een einde. Sommige deelnemers, helemaal uit Noord-Groningen begaven zich meteen naar huis. Anderen aten nog een hapje mee.

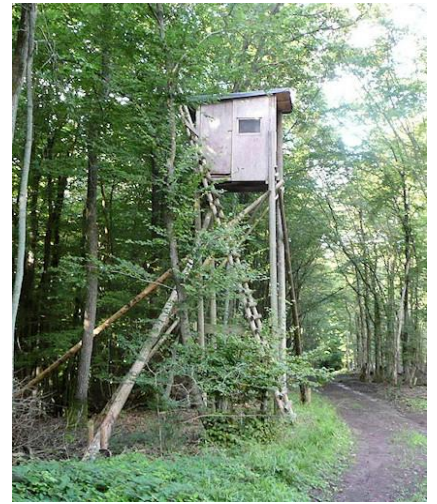
Maar wat met meest verbazend aan dit seminar was, dat er totaal geen reclame voor gemaakt is.

Het maximum aantal deelnemers was snel bereikt en Rick wil de groep ook absoluut niet groter hebben. Het is een privilege hier mee te mogen doen.

Zijn grote charme offensief is echter dat hij de jagers in dit zweethonden gezelschap de mogelijkheid biedt om avonds en eventueel morgens met buks op de hoogzit plaats te kunnen nemen.

De beide gastheren, Ger en Henri, die eigenaar zijn van de jacht van dit ongelooflijk fraaie en onmetelijk grote terrein, geven jagers een kans hier te mogen jagen! Voor iedereen een grote wens vervuld.

Waar mag je in zulke mooie en "machtige" bossen en wouden plaats nemen op een vorstelijke kansel en wild kijken en schieten. In deze periode waren de reebokken "open".

Enkele gelukkigen hebben hier met succes een "afschot" kunnen strekken.

De organisatie en Jachtheren verdienen zeker een dikke pluim, dit is een zeer compleet seminar, niet alleen educatief op alle fronten maar ook de mogelijkheid om onze grote hobby "de jacht" te vervullen.

Tekst en foto's: Henny M. Schoor.